

ת"פ (ירושלים) 38314-09-24 - מדינת ישראל נ' אסף הרוש

ת"פ (ירושלים) 38314-09-24 - מדינת ישראל נ' אסף הרושלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 38314-09-24

מדינת ישראל

נ ג ד

אסף הרוש

ע"י ב"כ עו"ד לירן זילברמן

בית משפט השלום בירושלים

[16.10.2024]

כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות תקיפה הגרמת חבלה של ממש. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 14.2.22 התקיימה הפגנה רבת משתתפים בירושלים. בין המפגנים היה גם המתalon, אשר עמד על שפט המדרכה, כך שבבו צמוד אל מעקה הבטיחות שעל המדרכה. במהלך הפגנה ניתנה הוראת פיזור כדין, ואושר לשוטרים לעשות שימוש באמצעים לפיזור הפרות סדר. הנאשם, שבאותה עת שירת כשוטר במשטרת ישראל, פנה אל המתalon והורה לו לעبور אל מעקה הבטיחות. המתalon לא נענה להוראת הנאשם ונפטר עomed במקומו. בשלב זה הנאשם עזב את המקום. מיד לאחר מכן תפס הנאשם באלה שהיה ברשותו של שוטר אחר, שב אל המתalon וחבט ברגלו שלוש פעמים. הנאשם ניגש אל המתalon פעם נוסף, דחף אותו בחזהו בשתי ידיו, אחז ברגלו והעיפן בחזקה אחוריית אל מעקה, וכתוואה מכך התהפרק המתalon ונפל על ראשו. לבסוף נתען כי כתוצאה ממשיו של הנאשם נגרמו למתרון שבר בשורש כף יד ימין, שבר בצלעות וחליה בראש.
2. לפני טענה מקדמית מתעם הנאשם לפגם או פסול בכתב האישום, ולצדה בקשה להוראות על תיקון כתב האישום. על פי הנטען, בכתב האישום לא ברור מהו המעשה אשר מגבש עבירה פלילית. עוד נתען כי מיוחס לנאים שhabit ברגלו של המתalon שלוש פעמים, אך לא מיוחסת לו גרימת חבלה ברגלו של המתalon. כן נתען כי לנאים מיוחסת דחיפתו של המתalon בחזהו, אחיזה ברגלו והעיפן לאחר מכן אל מעקה, אך לא פורט איזה מהמעשים גרם לחבלות המתוארות בסעיף 8 לכתב האישום. שבר בשורש כף יד ימין, שבר בצלעות וחליה בראש. ב"כ הנאשם ביקש להוראות למאשימה לתקן את כתב האישום ולהבהיר איזה מעשי הנאים גרם לחבלות המתוארות בכתב האישום ואיזה מן המעשים המיוחסים מהווים לשיטתה תקיפה. שמא אלה החבותות באמצעות האלה, ההדיפה בחזה או האחיזה ברגליים והעיפן אחוריית.
3. המאשימה ביקשה לדחות את הטענה המקדמית וטענה כי כתב האישום מתאר מסכת אירועים אחת ויחידה שנמשכה כדקה אחת, שהחלה בחבותות הנאים באמצעות אלה ברגלו של המתalon, המשיכה בדחיפתו והסתיימה באחיזה ברגלו והעיפן אל מעקה הבטיחות, וכי כתוצאה מכל המעשים הללו נגרמו למתרון החבלות המתוארות בכתב האישום. לפיכך טענה המאשימה כי אין גם או פסול בכתב האישום.

4. דין הטענה המקדמית להידחות. לא מצאתי כי יש גם או פסול בתיאור המופיע בכתב האישום.
5. העבירה שבאה מואשם הנאשם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היא עבירה תוצאתית שיסודותיה - התנהגות מהוות תקיפה, נסיבה- שעלה פיה התקיפה היא כלפי אדם, תוצאה- גרים חבלה של ממש, וקשר סיבתי בין התנהגות ל责任人ה. כתב האישום כולל את כל אלה.
6. אשר ליסוד התנהגותי, אודה כי אני מתקשה להבין את הבקשה לפרט איזה מעשי האלים המתוארים בכתב האישום מהוות תקיפה. אין צורך במידע משפטי, אלא די במידע כללי, כדי להבין שכל מגע תוקפני ולא מושגה בגופו של אחר מהוות תקיפה, ובכלל זה גם חבטה ברגלו של אדם באמצעות אלה, גם דחיפתו וגם אחיזה ברגלו והעפתו בכך אל מעבר למקרה שלו הצדדו הוא עומד. כל אלה מקרים, כל אחד בנפרד, ועודאי כשהם מצטרפים זה לזה, את היסוד התנהגותי הנדרש בעבירות התקיפה. אמונם בשל הקרבה בזמן של המעשים ומושכו הקצר של האירוע כלו, המאשימה בחירה להקל עם הנאשם וליחס לו עבירה אחת בלבד של תקיפה, ואולם בכך אין כדי להקים פגם או פסול בכתב האישום.
7. יתר יסודות העבירה מתוארים אף הם בכתב האישום. כך מתואר כי התקיפה הופנתה כלפי אדם, וכך מתוארות תוצאות התקיפה שהן החבלות שנגרמו, וכך צוין קיומו של קשר סיבתי בין התנהגות ל责任人ה, הבאה לביטוי במילים "כתוצאה מעשי של הנאשם" הפותחות את סעיף 8 לפ רק העובדות בכתב האישום.
8. מתוך לשונו הפשוטה של כתב האישום ברור כי המאשימה מייחסת את תוצאות התקיפה לכל מעשי של הנאשם השאלה מהו מנגנון הגרימה המדוקדק היא שאלת ראייתית שהמקומ להבהיר הוא בשלב הבאת הראיות ולא בכתב האישום עצמו.
9. לפיכך, הטענה המקדמית נדחית. מミילא אין מקום להורות למאשימה לתקן את כתב האישום.
10. המזיכרות תעביר ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ד תשרי תשפ"ה, 16 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.